

המשך לפרשת: דברים.

אמר לו הצדיק: "פנה נא אל אנשי החברה קדישא ואמור להם בשמי, שיפתחו את הקבר ויחפשו בו. יסירו את הצלב משם".

"צלבזו!" נחרד הבן, "מי הניח של צלבזו?" "עשה נא כדברי", ביקש הצדיק. נעתרו אנשי החברה קדישא לבקשה התמוהה. פתחו את הקבר, וגילו שבמהלך הקבורה נשמטה מכיסו של אחד מהם מטבע המלוכה ועליה תבליט הצלב... נטלוה, והביעותים פסקו.

הסיפור עורר הדים, שהגיעו עד לוויילנה הרחוקה.

הפטיר הגאון מוויילנה זצ"ל: "אין בכך כל פלא, יסוד זה כבר נאמר בתלמוד הירושלמי. מופיע בו סיפור כעין זה. אלא שאני תמה, מאין ידע הצדיק את דברי הירושלמי... שבו הדברים והגיעו לאוזני הצדיק. אמר בעונותנותו: 'אמת, את דברי הירושלמי לא ידעתי. אבל ידעתי זאת מאותו מקור שממנו ידע הירושלמי"... ומקור זה הוא, כידוע: "סוד ה' ליראיו"... וכלפי מה הדברים אמורים?

משה רבינו לא הוכיח אלא סמוך לפטירתו. אף יעקב אבינו לא הוכיח אלא סמוך לפטירתו. כנראה, שכך נאה ויאה לנהוג. אך מי גילה לרבותינו שמשה רבינו שאב את הנהגתו מיעקב אבינו? מה השאלה: "ממי למד"? האין הוא רבם של ישראל, סוד הדעת, גדול דיו כדי לדעת כיצד לנהוג!

כמדומה, שהתשובה טמונה במחרוזת סיפורים בגמרא: מעשה ברבינו הקדוש, רבי יהודה הנשיא מחבר המשניות, שמסר שיעור לפני תלמידיו. הוטרד מריח שום, והתקשה באמירת השיעור. ביקש: "מי שאכל שום, ייצא". עמד גדול תלמידיו, רבי חייה הגדול, ויצא. קמו כולם בעיקבותיו, ויצאו.

למחרת עם שחר פגש רבי שמעון, בנו של רבינו הקדוש, ברבי חייא. אמר לו: "אתה הוא שציערת לאבא", באכילת שום לפני השיעור? אמר לו: "חלילה! לא תהא כזאת בישראל!" פירש רש"י: אלא כדי שלא להלבין פניו של אוכל השום יצאתי, כדי שייצאו כולם, ולא יידעו מי הוא. שאלה הגמרא: ומהיכן למד רבי חייא הנהגה זו? וענתה: מרבי מאיר. וסיפרה הגמרא: מעשה בנערה שבאה לפני רבי מאיר, ואמרה לו: "רבי, אחד מכם נשא אותי לאישה, ואיני יודעת מי הוא". ביקשה שתערך חקירה יסודית. במקום לעשות זאת, קרא רבי מאיר לשני עדים, כתב גט ונתן לה. הבינו כולם, כתבו כולם גיטין ונתנו לה. עמדה הנערה ובחיקה המוני גיטין. בלא שתערך חקירה ויצוצו חשדות ותתפתח חרושת שמועות... ורבי מאיר, מהיכן למד הנהגה זו? מהתנא שמואל הקטן, שהיה גדול דורו ונקרא על כל שם ענוותנותו...

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: סב-סג.

מצד אחד, מה שההורים מרגישים, מצד שני, איך שזה נראה בעיני השומעים. הכפיות טובה של הילד הזה נראית בעיני אנשי העולם בצורה מזועזעת, - איך אדם שכל כך הרבה נהנה מהוריו יכול להתבטא בצורה כזאת...

לפעמים בנושא הזה יש קשיות עורף של ממש, היו לי הזדמנויות שונות שדיברתי עם ילדים שחטאו הרבה להורים שלהם, שבאו עליהם אחרי כן יסורים, אמרתי להם: 'אם אתם רוצים להקל מעליכם את היסורים, לכו ובקשו מחילה מההורים שלכם בפה מלא'. והם לא רוצים ללכת!

לא בקלות מוציאים את האנשים השלווים מהשלוח שלהם, הוא חושב עוד עשר פעמים לפני שהוא פותח את הפה שלו,.....

ואחרי כל מה שהוא חשב הוא מרגיש שיש עוד צורך לחשוב... אבל החמי מזג, מחמת ההתפרצות, פתאום יוצאת לו איזה טעות....

סג. והתבונן וראה עון הלשון וכובד פשעו, כי המקלל אביו ואמו ענשו חמור מן המכה, כי משפט המקלל בסקילה, שהיא החמורה במיתות בית דין, והמכה משפטו בחנק.

רואים מכאן, שהצער הנפשי הוא צער גדול מאוד. כשהוא מקלל את הוריו הוא מענה את נפשם.

מסתמא שיש כאן היבטים שונים,

בס"ד מצא את המסתתר	
לפרשת	דברים
<p>ללא פרסים </p>	
מצא 18 מילים בלבד בתפוזרת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתרת .
<p>ל פ י ח נ ת א י ה</p> <p>א ה א ר ב ל י פ ל</p> <p>פ א ו מ ר פ נ ש י</p> <p>מ ה ר ח ק י ל ז פ</p> <p>י ל ש מ ש כ נ ח ל</p> <p>ר פ י ר ע פ ש י נ</p> <p>ת ש נ ל ו א ל ז ח</p> <p>פ ל ב ת ת ח ב ר ל</p> <p>כ ח ל ר ש ע ר ד פ</p> <p>ש נ פ ו א ל פ ב ל</p> <p>פ ל ת ת י א ש ד ק</p> <p>נ ח מ נ ע נ ר ב פ</p> <p>ל ה פ ו ר ע נ ו ת</p> <p>מ ל ח ש י ר ר ח ר ל</p> <p>ד ו נ ל פ מ י ע פ</p> <p>י ט ח ו י ל ש ז ל</p> <p>מ פ ל ו ב ר פ ה צ</p> <p>ש ש ע פ ל ר ש ד פ</p> <p>ה מ י ר צ ח ק ה ל</p> <p>ל פ ת ו ר ר ו ג ת ן</p>	
<p>חרב משפט ברנע תם השמיים עזה ירשה</p>	<p>שבת תקרבוו צדק לוט חרי חצרים ער</p>
האם מצאת את הושפט:	שפלה
ננתי הארבל' אומר הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפרענות:	קדש
מאת : אבות פ"א מ"ז	תגורו

בס"ד <i>אסונין בחגיגותא אשדת:</i> <p>הבוקר/ צהרים/ערב ?</p> <p><i>א סת אינח?</i></p> <p>בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים. בנשיאות הרח"ג אברהם טוויל הכהן שליט"א ראש הישיבה.</p> <p>לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל': 7124735 - 052 .</p> <p><i>• שפתות האירוח היוצרות רק לכווקים.</i></p> <p>בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל בקריית חיים מערבית.</p> <p>בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "נצר יעקב" ברח' טרניחובסקי 9, קריית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרביני הישיבה.</p>
--

הגאון רבי סאסאי הכהן זצ"ל מג'רבא

הגאון רבי סאסאי הכהן זצ"ל, בעל "ברכת השם" על מסכתות הש"ס, רבה של ג'רבה היה, וליבו קשוב למצוקות בני עדתו שנאנקו תחת עול מושל רשע ורע מעללים. המושל, שביקש לגרוף מיסים רבים ככל האפשר, מינה רוזף בצע חסר לב כ"נשיא היהודים". הלה מצא דרך מקורית לאתר את העשירים. הוא הנהיג בדיקות תקופתיות ל... הקף הצואר! והיה והקף הצואר גדל, אות הוא שהמונות מצויים בשפע והאיש השמין מרוב מאכל, ועליו לשלם מיסים ביד רחבה...

וכבר אמר משה רבינו בפרשתנו: "ואצוה את שופטיכם בעת ההיא לאמר" - שישאו במשא העם ככל יכולתם! נכנס הרב המסור בעבי הקורה, אך כל נסיונותיו לרכך את לב הנשיא הקשוח עלו בתוהו. כשעלה להתלונן בפני המושל, השליך עליו הלה כיסא וגרשו ממעונן.

מה עשה רבי סאסי, נטל ברכת פרידה מנכבדי עירו ושם פעמיו לתונים, עיר הבירה, לקבול בפני המלך על המושל ונציגו. ברם, כל הדרכים אל המלך היו חסומות, ושליחותו עמדה להכשל.

מה עשה, עלה לשיעורו של הגאון רבי אברהם חג'אג' זצ"ל, רב המדינה, ובמהלך השיעור החל לשאת ולתת עם הרב בהלכה עד שהרב נפעם מגדלותו בתורה. שאל לשמו וחפצו, וניצל את השפעתו הרבה בארמון המלוכה. המלך כתב מכתב חריף למושל האכזר, ואילו הרב דרש בשם ה"טריבונל רביניק" - הסמכות העליונה של יהודי תוניסיה - שהעריץ המתיימר להיות "נשיא היהודים" יובא לפניו באזיקים למסור דין וחשבון על מעלליו, וליהודי ג'רבה היתה רווחה!

א. פתרון חלום ע"י יחיד מאוהביו שיפתרנו לטובה

שם: ולימא באפייהו חלמא טבא חזאי וכו'. ואף על פי שהחלום קשה הוא ואינו טוב יאמר 'חלמא טבא חזאי', כי החלומות הולכים אחר הפה ובכך מהפכהו לטובה, כי אפילו במה שנראה כחלום רע אפשר שמרמז על ענינים טובים, וכמו שהאריכה הגמ' (בברכות נ"ו א) במעשה דבר הדיא שפתר חלום אחד לטוב ולרע.

ויש הכותבים עפ"י הגמ' הנ"ל ועוד מדרשי חז"ל שונים, שכמו"כ יוכל לילך לאוהבו תלמיד חכם בקי בתורה, ולספר לו החלום והלה יפתרנו באופן טוב בפה מלא, והחלומות הולכים אחר הפה, ובכך נהפך החלום לטובה ולברכה.

אך אין פתרון החלום ע"י אוהבו מועיל אא"כ מתיישב הפתרון על לב החולם, אבל אם אינו מקבלו יוכל ללכת לאוהב אחר שיפתור לו חלומו, וכשהלה אומר דברים המתיישים על לבו, דבריו מתקיימים ולא דברי הראשון.

ב. חלם על חניו או על הצינור

מ"ב סק"ד: מי שחלם לו חלום קשה על חברו, יתענה החולם, ואם אינו רוצה להתענות מחמת כל סיבה שהיא, טוב שיספר על כך לחבירו, והלה יתענה ויעסוק בתשובה תפילה וצדקה, אך בכל ענין נכון שגם חולם החלום יתענה (ולדין שאין אנו רגילים להתענות על חלום, וכנ"ל אות א, הנפק"מ בכ"ז לענין תשובה תפילה וצדקה, וכתבאר לעיל אות א' היינו דווקא בחולם שהוא איש טהור העוסק בתורה וכו'). וכשבעל החלומות בא בחלום לכמה אנשים בעיר שיגזרו תענית באותה העיר כי צרה קרובה, יש לדון לחשוש לכך ולגזור תענית על הציבור.

ג. בענין תענית חלום, ובשבת ויו"ט

סעי' ב', שו"ע: יפה תענית לבטל חלום רע כאש לנעורת, דווקא בו ביום ואפילו בשבת. ואף על פי שלא קיבל תענית מאתמול שפיר דמי להתענות מיד בקומו משינתו, ויתענה עד צאת הכוכבים ויאמר עננו במנחה, ואם שכח או הזיד ואכל או שתה לא יוסיף לאכול, אלא ישלים אותו היום בתענית, וא"צ להתענות ביום אחר, כי תענית חלום אין מועיל אלא בו ביום דווקא ואינו יכול ללוותו ולפרועו ביום אחר.

ואם חלם חלום רע בשינת הצהרים, יתענה מעת שהקיץ למשך שתיים עשרה שעות, ואם חלוש הוא יוכל לסמוך על המקילים להתענות רק עד צאת הכוכבים ודי בכך.

וגם בימים טובים מתענים תענית חלום, אך לא בשבועות ובליל פסח וסוכות ובערב יום הכיפורים, ובפורים מתענים ואין משלימים.
וחתן וכלה בשבעת ימי המשתה אינם מתענים תענית חלום, אך אם נפשו עגומה ורוצה להתענות רשא'.

אמנם כבר כתבנו (לעיל אות א') שלמעשה נמנעים מלהתענות תענית חלום וכל שכן בשבת ויו"ט. ובכל ענין, לא על כל החלומות רעים מתענים בשבת, וכפי שמבואר בשו"ע סי רפ"ח סעי' ה' (ובענין לישב בתענית על תעניתו שהתענה בשבת או ביום טוב עיין בשו"ע ומשנ"ב סי רפ"ח סעי' ד' וסי תקס"א סעי' ה').

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.